

מתי בוכה צנחן - ועל מה בכיתי בסבאסטיה

אברהם שטוב, חבר גרעין „אלון מורה“

בארץ ישראל. העימות קשה יותר מקריעת ים סוף. זה מועד איתי ואת חברי, שכן כולנו חיילים. בשעת פעולה אנו בקושי מחזיקים מעמד. המחשבה שאנו עומדים בפני פינוי, שוברת אותנו עד לפני מעשה. מאידך גיטא עומדת בעיה של עם ישראל בארץ ישראל. אנו לחמים על עצם ישיבתנו בארץ, ועצם קיומנו כמדינה עצמאית-יהודית. כשמעמידים את זה מול זה, ניראה לי שהשובה יותר המלחמה למען הרעיון. אני לא רואה את החייל כיריב שלי. אני בטוח שגם החייל מרגיש כך. העימות הוא לא נגד החיילים אלא נגד המדיניות של הממשל. לה. החיילים עושים, למעשה, את מלאכתם כרובוטים ואין לנו טענות אליהם. לדעתי המילה עימות, אינה מדויקת במקרה זה. יותר נכון לומר התנגשות עם הקו של הממשלה.

תלמידי הסתלקו וצפו בנעשה מגד

שאלה: המתחלים דורשים מהחיילים שלא למלא את המקורה לפגזים. האם אתה, כחייל, היית נסרב מקורה פזוז?
 תשובה: אילו הייתי במדים, יתכן שלא הייתי משתתף בעשייה. בהתנחלות האחרונה בסבסטיה פגזתי תלמידים שלי לשעבר, וכשהבחינו בי הסתלקו וצפו בנעשה מגד. אילו הייתי חייל, הייתי ניגש למפקד שלי ומדעתי לו שהמעשה נוגד את מצפוני ואני לא מתכוון להשתתף בפשע הזה, של סילוק יהודים משטח כלשהו בארץ-ישראל. שאינו כבעלות פטרייה. עם זאת, אבקש להעמיד אותי לדין על העבירה שעברתי.

אברהם שטוב

ישראל לארגו, הוא קשר היסטורי. אם מדברים על קשר היסטורי אי אפשר להפריד בין שומרון ויהודה למדינת ישראל. כשיהודים בנולה אמרו: ותחזינה עינינו בשוברך לציון -- הם ראו לנגד עיניהם את יהודה ושומרון.

שאלה: כחייל ותיק ביהודה קרובה, כיצד אתה מתייחס לעימות בין חיילי צה"ל למתחלים, בשעת פינוי?

תשובה: בנקודה זו אני חצוי לשניים. עימות בין יהודים ליהודים, ולאו דווקא בין מתנחל לחייל יהודי, זה דבר שאי אפשר לעמוד בו. אתה יודע שהחייל התכוון לטובה ואתה חייב להתקבל בו כשהוא לובש מדים של חייל יהודי

ראיון יוסף ולטר

שאלה: כשפוגת בדי חיילי צה"ל בסבסטיה, פריצת בכרי ואמרת: „להיות בצנחנים 13 שנים ולראות דבר כזה...“ מדוע?
 תשובה: כאב לי הלב למראה חיילים צעירים המצוים לבצע תפקיד שהוא למעלה מכוחם. אני בטוח שהקונפליקט אצלם בשעת הפינוי הוא עצום ואצל ה

קצינים שבעייתיים. מכריחים חיילי צה"ל לעשות דבר שנוגד את מצפונם, שהוא אקט פוליטי. התייסרותי למראה יהודים המתנגשים ביהודים, חיילים בחיילים, שהרי כל העם צבא. מחר צנחן ויהיה זה. ההתנגשות באותו רגע הייתה גדולה. גם המאמץ הנפשי והעייפות. חיילים גוררים אותך ואתה חסר אונים. אתה מתאמץ לא להתפרץ ולא להגיב. לדעתך, כל זאת הביא אותי ואת האחרים לידי כפי.

אפילו הבריטים לא נהגו כך

שאלה: הפינוי האחרון בסבסטיה נעשה תוך התנגדות חריפה יותר מאי פעם של המתחלים. גם ההתנגשות הייתה נמרית כמו בלירוב. מה נשתנה היום הזה מכל הימים?

תשובה: קצת קשה להסביר דברים שברגש. בעבר האמנו שהממשלה תבין שצריך לתת ליהודים הרצונם להתגושש בארץ-ישראל ולהגשים את שאיפתם. לא כל התיישבות צריכה להיות מתוכננת. קיונו של הממשלה בין שהעניין רציני, למי כן בהתנחלויות הקודמות התפנינו, תוך גילוי התנגדות שאסויות כלבד. בהתנחלות שהיתה לפני כשבועיים, החלטנו שאנו נתנגד עד הסוף. בהתנחלות האחרונה ראינו שהממשלה מולזלת בנו. נוכחתי לדעת שאיש מבין חברי הממשלה לא יהיה לנו לעזר. מפתח הנפש היה גדול. התאכזבנו ומתוך אכזבה עמוקה, הגענו להתנגשות גדולה. אפילו הבריטים והתורכים לא נהגו במתיישרים, שעלו על הקרקע שלא כחוק, כפי שנוהגת ממשלת ישראל.

שאלה: כיצד הצטרפת לגרעין „אלון מורה“ ומדוע?
 תשובה: כשהחלה המעילה של „גוש אמנונים“ נגד התורה שטחים, בהרף אשתדק, שמעתי על זה בחדשות שעה שהייתי על אחד התולים ברמת-הגולן, שם הייתה יחידתי, בעקבות מלחמת יום הכיפורים. אני לחמתי עם יחידת צנחנים בצפון. כבר באותו רגע ידעתי, אל נכון, שאני שותף לנושא. בגרעין „אלון מורה“ הצטרפתי לנסיון העליה הראשון לסבסטיה. חודש לאחר שהשתחררתי משירות המילואים. שמעתי שהגרעין עומד להתנחל בסביבות כם, עליתי על רכב והגעתי למקום. אני מאמין בכל מאווי בשלמות ארץ ישראל ובעובדה, הכלתי מעוררת, שיהודה ושומרון הן חלק מארץ-ישראל. הורי היו חלוצים. כשהייתי בו שנה עלו הורי על הקרקע בדרום והיו בין מקימי בארות-יצחק. הייתי הילד היחיד הראשון בנגב. גדלתי בבית רווי אווירה של חלוציות ואהבה לארץ-ישראל.

העימות קשה מקריעת ים סוף

שאלה: אתה דוגל ביישוב ארץ-ישראל. יש מקומות רבים להתיישב בהם, מדוע דווקא בשומרון?

תשובה: יהודה ושומרון הן לבליבה של מדינת ישראל, של ארץ-ישראל. העיר ושומרון היא בירת ישראל ההיסטורית. מי שמסתכל במפה של מדינת ישראל מלפני מלחמת ששת הימים, רואה שהאיזור שכונה או הגדה המערבית, הינו סכין נעוצה בלב המדינה. השיבות של איגור זה עולה בהרבה על השיבות של שטחים כמו רמת-הגולן וסיני. אמשיל משל: שואלים אדם מה הוא מוכן שיתחבר לו: הדי. דומה הדבר למדינת ישראל. יהודה ושומרון הן הלב השופה לנו כל כך מבחינה היסטורית. העובדה שגבול ירדן מלפני מלחמת ששת הימים, היה גבול שקט יחסית אינה צריכה לשמש עילה להתורט שטחים. מה יהיה אם חוסיין ירד מן השלטון ותעלה כח קיצוניות? שאלה דומה יכלו לשאול את בני מדינת ישראל, בזמן שעלו על הקרקע בתל-חי, בן ובדפנה: מדוע לא במרכז הארץ? לשום איזור אחר אין ערך היסטורי כמו לשומרון ויהודה. לאיזור זה מודגשת השייכות של עם ישראל לארץ-ישראל. אי אפשר לטמון את הראש בחול. ברור שהפולשתינים והערבים שואפים להיסלנו ולגרשנו מן המדינה. יעידו על כך דברי עראפת בארץ. הם רוצים את הכל, ולכן גם אנו צריכים לרצות את הכל. הקשר של עם

